

ΠΕΤΡΟΣ ΓΑΪΤΑΝΟΣ

Έρως δρόμοι και αγάπη

Η όψη του θυμίζει τον Χριστό, στον οποίο εξάλλου πιστεύει και τον νιώθει. Η φιλοσοφία του στηρίζεται στην αγάπη των ανθρώπων μεταξύ τους. Είναι ιδιαίτερα ευαισθητός και τον πληγώνουν οι Νεοέλληνες και η Ελλάδα. Ο Πέτρος Γαϊτάνος, που ξεκίνησε από μια «Λάθος εποχή», συνεχίζει ως Γιάλινος δρομέας και μιλάει στον «Τ» για τον Θεό, για την αγάπη, για τους συμπατριώτες μας, για τους αρχαίους Έλληνες και για ό,τι τον πληγώνει και ό,τι τον εκφράζει.

Aγαντά κανείς τον Πέτρο Γαϊτάνο πιστεύει ότι έχει να κάνει με έναν άνθρωπο ήρεμο και ήσυχο, ο ίδιος διεψύει αυτή την εικόνα του.

«Είμαι ανθρώπος των άκρων» λέει «δυστυχές». Οχι στα γούστα μου, αλλά για τα πιστεύω μου σε σχέση με το συντομό. Σπάνια είμαι ήρεμος. Σπάνια μπορώ να πω ότι είμαι καλός. Δηλαδή ούτε καλά ούτε δυσχήμα. Κακώς για μένα βέβαια. Φτώνω στα άκρα πολλές φορές. Η στενοχωρία μας πολύ ή χαίρεται πάλι. Τα τελευταία δύο χρόνια είμαι ετούτοις.

— Τι είναι αυτό που σε κάνει να μην είσαι καλό; Τι σε ενοχλεί;

«Είναι πόροι πολλά πρόγραμματα. Τελευταίο με αποσχολούν πολλά σε σχέση μου με τους ανθρώπους. Αυτό που με ενοχλεί αφότοστα είναι η προκειρότητα στις ανθρώπινες σχέσεις. Διαπιστώνω όλο και πιο πολύ ότι είναι «ηγέρχες» και «αδύναμες». Πάντα το έλεγα ότι το «φάρμακο», η λύση, για την καλύτερην των σχέσεών μας, δρά και της ζωής μας, είναι η αγάπη. Με την αγάπη βρίσκεται μια ευθεία εύκολη και έκαθαρη, για να είμαστε όλοι καλό. Και ο δικός μου αγάπης είναι να περάσω μέσα από συνεντεύξεις μου, από τις συναντήσεις μου αυτό το μήνυμα αγάπης. Γιατί πραγματικά είναι πολλά αυτά τα οποία με ενοχλούν γύρω μου στην Ελλάδα. Πραγματικά αισθάνομαι πολύ δύσημα ως αύγγρονος Έλληνας». — Όσα τέλλεται κατονορθώσεις κάποια πρόγραμμα που σε πληγώνουν.

«Η ασυνείδηση, το στοιχείο της εμπορικότητας στις σχέσεις των ανθρώπων, η κοφιδά, η αγραμματοσύνη, αυ-

τή η δύσημη συμπεριφορά των Ελλήνων. Καθημερινά αντιμετωπίζω προβλήματα. Πάνω στο συνεργείο το αυτοκίνητο, κάνουν λάθος στην επισκευή. Πάνω περάσω από αριστερά κανονικά, με κλείνουν. Θέλουν να στρίψουν, ανέβουν φλός περιμένουν υπομονετικά, κανένας δεν σταμάταει, ενώ προπογυμνώνεις έχουν στρίψει δέκα αυτοκίνητα, χωρίς να έχουν έναλει φλός. Πάνω να αγοράσω κάποια γραμμάτια τρία που τελικά ο ίδιος πορούσε το βγάζει τέλος. Διατάσσων, λοιπόν, ότι γύρω μου ο εύνοι προσποθεί να κοροϊδεύει τον άλλον. Ε, και αυτή η κουτοπονία του Έλληνα, η στενοχωρία, με ενοχλεί φοβερά Νομίζω, λοιπόν, ότι οι Έλληνες είναι ακαλλέργυτοι. Τους λέιται η ποιδιά. Και βέβαια η κυθερώτισσα που έχουν περάσει μέχρι σήμερα έχουν μεγάλη σ' αυτό.

Και κάπι που επίσης με ενοχλεί, συνάφεται με τη σημερινή εικόνα των Έλλήνων, είναι η συνεχής αναφορά στους αρχαίους Έλληνες δεν θέλωκα δόλο να το ανεφέρω αυτό το «εγγυτάγματα» από τους αρχαίους Έλληνες», γιατί νιώθω ότι προσβάλλω με γενιά που καθόλου δεν ευθύνεται για τη σημερινή μας κατάντια.

Ευαίσθητος

Η πικρία του Πέτρου Γαϊτάνου είναι ότι δεν καλλιεργείται αγάπη. Ενώ καλλιεργούνται όλα πρόγραμμα.

«Αφήνεται η αγάπη στην άκρη και προωθούνται το ναρκωτικό, το κοπνό σμα. Δεν φάγεις κανείς την αλλοίσια. Και τελικά κανείς δεν αφήνεται να κάνει αυτό που θέλει, θεωρούνται πορά

ένα και αφύσικα πρόγραμμα που δεν θα έπειπε. Κατηγορούνται οι πόρνες, οι ομοφυλόφιλοι, οι χωρισμένες γυναίκες, οι ανύπαντρες μητέρες. Κανείς δεν ωρίζει και δεν ερευνά τι συνέβη και ο άνθρωπος έφτασε εκεί. Αν υπήρχε λοιπόν αγάπη, σύν και ο καθένας μας θα καταλεβάναι το συνέθρυπτο, ότι τον συμπονούσαμε. Η αγάπη λοιπόν για μένα είναι ο καλύτερος οδηγός για να βρεις το σωστό δρόμο.

Η Ελλειψή της εμένα με κοιτά. Και φτυν πολλές φορές στο σημείο να κλαίω. Γιατί είμαι ιδιαίτερα ευαισθητός. Και αυτό μου γναίνει. Δεν είναι τυχαίο ότι στα έθισφύλλα βγαίνω θλιψμένος. Είμαι θλιψμένος μέσα μου.

Όλα αυτά τα πιστεύω παραπέμπουν στις βασικές αρχές της χριστιανικής θρησκείας. Πόσος εκφράζει ο Χριστιανός του Πέτρο Γαϊτάνο;

«Δεν έχω μελετήσει όλη την Αγία Γραφή. Δεν τη γνωρίζω και δεν έχω πόσο έκεκριθεί είναι όλο αυτό που γράφονται. Πιστεύω ότι έχουν μπει πολλά εκ των υστέρων και υπάρχουν πολλές αυθαίρεσίες στα γραφόμενα. Ένα από τα πρόγραμμα που με κάνει να διερωτώμαι για την ορθότητα της θρησκείας είναι η αρχή που μπήκε κάποιο στιγμή, του «πίστε και μη ερεύνα». Αυτό για μένα είναι αδιανόητο, πιστεύω λοιπόν ότι υπάρχουν πολλά λάθη στα γραφόμενα για τον Θεό. Έτσι, ακόμα δεν υπάρχων πιστεύω απόκτησα στο Θεό. Πάντως, είναι αληθεύ ότι αρκετές φορές νιώθω τον Χριστό. Δεν τον βλέπω. Τον αισθάνομαι. Άρα εχωκαταλήξει ότι αυτό που πιστεύω ως Χριστό υπάρχει».

Η ποικιλία με εκφράζει

«Γιάλινος δρομέας» είναι ο τίτλος του δεύτερου προσωπικού του δίσκου, που κυκλοφόρησε πριν λίγο καιρό. Όπως λέει ο ίδιος, «Ο τίτλος δεν θέλει να πει κάτι. Ούτε και υπάρχει κανένα τραγούδι με αυτό το θέμα και τον τίτλο στο δίσκο. Είναι μια ιδέα του παραγωγού Γιώργου Μακράκη που μου δρέσε κι εμένα και μπήκε ως τίτλος. Διότι καλύς ή κακώς οι δίσκοι πρέπει να έχουν έναν τίτλο για να έχεχωρίζουν τόσο αυτό του ίδιου εργανεύτη σας και των άλλων».

Πολλοί μου κάνουν την ερώτηση γιατί αυτός ο δίσκος είναι διαφορετικός. Κατά την πορφή μου δεν είναι διαφορετικός. Κι αυτό γιατί είμαι τραγουδιστής και δρά πρέπει να τραγουδήσω πολλά πρόγραμμα. Έτσι αυτός ο δίσκος είναι λαϊκός και έχει τραγούδια πολυποίκιλα και σε στίχο και σε ερμηνεία. Έχει τραγούδια κάπως ροκ, άλλα που μοιάζουν περιουστέρο με μπαλόντες, άλλα πιο έντεχνα. Αυτό που πολυποίκιλο θέφα με εκφράζει απόλυτα».

— Τις ώρες περι της διαφορετικότητας να έρχεται σαν φυσικό επακόλουθο του πραγματικού δίσκου του «Λάθος εποχή», που έτσαν κάτι όλο. Είχε άλλο στιλ;

«Ναι, πράγματι. Άλλα ακρίβως μ' αυτό το νέο δίσκο θέλω να δείξω κάτι που θα το έχω πάντα. Δηλαδή ότι οι προθέσεις μου δεν είναι συγκεκριμένες. Δεν είναι τόσο συγκεκριμένες, που να δείχνω με μια ταυτότητα και μια κατεύθυνση τόσο καθορισμένη. Εξάλλου, ποτέ δεν θέλω να βρίσω ταυτότητες όπτε στον εαυτό μου ώπτε στους άλλους». — Παρ' όλα αυτά έχεις κάποια κατεύθυνση;

«Η κατεύθυνση στην οποία αναφέρομει υπόβαθρο είναι την κλίση μου προς τη Βυζαντινή μουσική. Και έχεις μέχρι στιγμής από γνωστό τραγουδιστή;

— Τι εννοείς «έκεκριθεί»;

«Εννοώ μόνο με φυνές. Τραγουδιστής και χωριδιά, όπως ήταν η πραγματική βυζαντινή έκφραση πριν μπουν το όργανο». — Θα μπορούσε να επιτύχει ένας τέτοιος δίσκος;

«Από τις εμφανίσεις μου στην τηλεόραση το Πάσχα, είδα ότι στον κόσμο ορέστησε αυτή η μουσική. Σε ένα ορισμένο ποσόστο. Γιατί βέβαια ένας τέτοιος δίσκος δεν μπορεί να περιμένει ότι θα έχει εμφορική επιτυχία».

— Πώς συρριμέθεται από τη μας τη βυζαντινή μουσική και από την άλλη σινγκρονές μουσικές σου ερμηνείες;

«Η βυζαντινή μουσική είναι η αρχή όλων. Είναι η μουσική που περιέχει εκποτά στοιχεία και οι άλλες είναι το ένα, το δύο, το πέντε, το επτά. Μουσική, λοιπόν, για μένα είναι η βυζαντινή κι από εκεί και πέρα υπάρχουν τα άλλα μουσικά είδη που είναι διαλείμματα και πινελίδες».

Παρ' όλη την αγάπη του στη βυζαντινή μουσική, ο Πέτρος Γαϊτάνες έγινε μεγάλωσε με άλλα ακούσματα, που τον έχουν επηρεάσει. Έτσι: «Αυτό που κάνω τώρα μου αρέσει. Έχω μεγαλώσει με Καζαντζίδη, Νταλάρα, Πάρο, ντίσκο ποκ, και οι επηρεασμοί μου απ' όλα αυτά είναι έντονοι. Βεβαίως, έχω έκεκαθαίσει αυτά που μου αρέσουν ανάμεσα σ' αλλα αυτά που έχουν ακαύσι. Θέλω, λοιπόν, να περιμένω να πάρω κόπο νέος ότι μου δοθεί η ευκαιρία να τα πολλά απ' αυτά που μου αρέσουν».

Οι συναυλίες

Το κακοκαίρι θα κάνει μόνο συναυλίες, αρχής γενομένης από μια περιόδεια στην Αυστραλία, όπου θα εμφανιστεί μαζί με τον Μανώλη Μήτα και την Τάνια Τσανακλίδη. Στη συνέχεια θα κάνει περιόδεια σε διάφορες ελληνικές πόλεις και στην Κύπρο.

Οι συναυλίες, όμως, είναι κάτι που εκφράζει γενικότερα τον Πέτρο Γαϊτάνο.

Οι εμφανίσεις του σε νυχτερινά κέντρα ήταν μέχρι στιγμής λίγες και βαρύγεμένες. Πέσσο επηρεάζει αυτό την καριέρα του; Ο ίδιος μας λέει:

«Σίγουρα είναι επίλογη μου να μην εμφανίζω σε νυχτερινά κέντρα. Παρ' ότι θα μπορούσα να τα κάνω, έχω προτίθεσι μου ότι θα μου απέφεραν αρκετά χρήματα. Δεν το θέλω, όμως, βέβαια, αυτό συγκίνε με οδηγεί σε εθιξέδα. Όμως, δεν μπορώ να εργανίζω σε κέντρα όπου θα μου πετάνε γαρένιες, θα μου ανοίγουν σαμπλάνες και βα-απόνε πάτα. Δεν λέω μεγάλη και μεγάλη, αλλά από το πράγμα δεν μου πρέσει Σκόπιας μου, λοιπόν, είναι να κάνω καλή τη δουλειά μου όσο μπορω, ώστε κάποια στιγμή να υπαρέω να κάνω δουλειές μόνος μου. Να εισβαίνω σε κάποιο θέατρο. Αυτή τη στιγμή, όμως, δεν μπορεί να γίνει κάτι τέτοιο. Ανεξάρτητα από τις δυνατότητες μου, η οντότητά μου ως καλλιτέχνη δεν το επιτρέπει».

